

סְהִיּוֹת תֵּל־אֲבִיבִיּוֹת

י"ד קְדִימָה ... הַשַּׁבָּת!

סְבֵתָא שַׁבָּת, עֲמוּסָה מְעֻנִים,
עֲלוּפַת צְעִיפִים וּמוֹאֲרַת נְרוּחַ,
חֲרִישִׁית קְדָפֵי סְדוּרִים נוֹשָׁנִים
וּתְמִימָה כְּעִינִים כְּשֵׁרוֹת.

סְבֵתָא שַׁבָּת, רְקוּמַת מְזֻמּוּרִים,
כְּזֹהֵב מְעֻמָּעֵם, כְּיִינוֹת אֲגָדָה,
עֲנָפָה וְדְמוּמָה כְּדוּרֹת הַטְּהוּרִים
שֶׁקָּדְשׁוּ אֶת יָפֵיךְ בְּתַפְלוֹת חֲרָדָה.

מָה רְחַקְנוּ מִמֶּךָ, מָה רְחַקְנוּ מֵאֵרוֹ!
בַּק אֶת זְכַר חוּדְךָ עוֹד נִשָּׂא בְּדַמִּים...
וְנִדְמָה כִּי עֵינֶיךָ טוֹבוֹת וְשִׁקְטוֹת
וְשִׁחֻקְךָ כֹּה מְבִינִי: – גִּשְׁתָּנוּ הַיָּמִים...

וּפְתָאם בָּאוּ הֵם, צְעִירִים וַיִּשְׁיִשִׁים,
לְרוּמָם תַּפְאֲרֹתֶךָ בְּחוּצוֹת תֵּל אֲבִיב.
הֲמִתָּר לְעַפְר אֶת בְּגָדֶךָ בְּכַבִּישִׁים?
הֲמִתָּר לְהַרְעִישׁ אֶת גְּבֶךָ שֶׁהִסְתִּירוּ...?

סְבֵתָא שַׁבָּת, רְאִיתִים וְאַחֲרִישׁ.
לֹא קְדוּשָׁה צִלְצֵלָה בְּקוֹלָם הַנוֹהֵם,
הֵם בְּחֹזֶק יָדָם הוֹצִיאוּךָ אֶל הַכְּפִישׁ.
הֵם סָדְרוּ הַסְּגָנָה וַיִּרְצוּךָ לְפָנֶיהֶם!

וְאַתָּה רָצָת. סְבֵתָא... כִּךְ עוֹד לֹא רָצָת
מֵעוֹלָם!...

צִיפָה, נִדְהַמָּה וּמְגַחֶכֶת מְעַט...
וְאַחֲרֵיכֶם הֵם... הֵם רָצְמוּ בְּקוֹלָם –
הִי קְדִימָה,

קְדִימָה

קְדִימָה שַׁבָּת!